

ஐந்தாம் பகுதி இதையும் ஸ்ராலினின் வரையறையையும் பார்ப்போம். ஒரு தசேம் தசேமாக இருக்க வேண்டின் ஒரு நிலப்பரப்பு இருக்க வேண்டும். நிலப்பரப்பு இல்லாத ஒரு தசேத்தை காட்டவே முடியாது. நிலப்பரப்பு இல்லாத தசேயி விடத்தலையையும் காட்ட முடியாது. அ.மார் க்ஸ் அவரின் சீ டர்கள் முன்னைய ரஷ்சியாவில் யிதர் உடைய தசேயசுயநிரணயத்தை மறுத்ததாக அபிக்கடி சூட்டிக்காட்டுகின்றார்.

யிதர்கள் பற்றி கார்ல் காவுத்தஷ்சியும், ஓட்டோh பௌவரும் " நாகரீ க உலகில் உள்ள யிதர்கள் ஒரு தசேய இனமாக இருக்கவில்லை " என்று கஹியதை லெனின் ஏற்றுக் கொண்டு மலேமும் அவர்களைய லெனின் " அவர்கள் இன்னமும் ஒரு சாதியாகவே இருந்து வருகிறார்கள். " எனக் குறிப்பிட்டார். (அபிக்கோடு லெனின்.) - த.பி.ப.கூ-பக்-25)

ரஷ்சிய யிதர்களோ, மற்றைய மறேக் நாட்களில் உள்ள யிதர்களோ ஒரு தசேய இனம் அல்ல. ஏன் எனில் அவர்களுக்கு தசேமாக அடையாளப்படுத்த இந்த நாட்களில் ஒரு நிலப்பரப்பு கிடையாது. ஒரு நிலப்பரப்பு இல்லாத போது எப்படி ஒரு தசேம் இருக்க முடியும். இந்தியாவில் பரந்து வாழும் முஸ்லீ ம் மக்கள் (செறிவாக ஒரு நிலத்தொடரில் வாழ்பவர்களை விடத்து உதாரணமாக காஸ்மீ ர் போன்றவை) ஒரு தசேய இனம் அல்ல. ஏன் எனில் இவர்களுக்கு என்று ஒரு நிலத்தொடர் கிடையாது. அவர்களின் பிரச்சனை மதச் சிறுபான்மையினர் என்ற எல்லைக்குள் நின்று மதப்பெரும் பான்மைக்கு எதிரான போராட்டமாகவே இருக்கும். இது ஒரு தசேய இனப் பிரச்சனையை அல்ல. மதப் பிரச்சனையாக உள்ளது.

பெரும் பான்மை இந்து மதப் பிரிவு பல்வறே மொழியை கடந்து, பல்வறே பண்பாட்டைக் கடந்து, பல்வறே பொருளாதார நிலையைக் கடந்து, பல்வறே எல்லையைக் கடந்து மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்படும், பெரும் பான்மை இந்து மத வெறி, சிறுபான்மை முஸ்லீ ம் மக்கள் மீ து வன்முறையைக் கையாள்கின்றது. இதற்கு எதிரான போர் என்பது சொந்த சொந்த மத உரிமைகளை ஜனநாயகக் கோரிக்கைகடும், மதத்திற்கு எதிரான போரிலும் தான் மையப்படுகிறதே ஒழிய இது தசேய விடத்தலைப் போராட்டமல்ல. இதனை மறுப்பின் அடிப்படையில் சிறுபான்மை முஸ்லீ ம் மக்கள் மீ தான தாக்குதலை மறைமுகமாக இந்து ஆதிக்க நிலையில் நின்று நியாயப்படுத்துவதாகும்.

ஆனால் இந்துப் பெரும்பான்மை இந்து வறிக் தாக் குதல் அபிப்பேதியில் உலக மயமாதலை மறைக்கவும், முஸ்லீம் சூரணடும் பிரிவினைச் சொத்துரிமையைக் கைப்பற்றவும் என்ற வரையறைக்குள் தான் எழுகின்றது. இந்துப் பெரும்பான்மை மதவறிக் ஏன் முஸ்லீம் மதச் சிறுபான்மை மீது தாக் குதல் நடத்துகின்றன என்பதையும், பெரும்பான்மைச் சொத்துமனை வரக்கமே இதனை ஏன் நடத்துகின்றது என்பதை எஸ்.வி. இராஜதூரையின் "இந்து இந்தி இந்தியா" என்ற நூலில் ஓரளவு மார்க்சிய எதிர்ப்பை மீறி வளிவந்துள்ளது அவதானிக்கத்தக்கது. இந்திய-பாக்கிஸ்தான் உடனடி அதற்கிடையில் சந்தைப் பகிர்வு எப்படி நடத்தப்பட்டது என்பதற்கான நாம் இந்நூலில் காண முடியும். இதனைவிடத்து முஸ்லீம் மக்களின் பிரிவினைத் தீர்வு விடத்தலைப் போராட்டமல்ல. இந்து மத வன்முறை என்பது ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான உலக மயமாதலுக்கு எதிரான சர்வதேசியமாக எழுவதற்குப் பதில் பாசிச மத தீர்வுமாக வளிப்படுகின்றது. ஆகவே முஸ்லீம் மக்கள் சர்வதேசியத்தலைக் கோரும் ஓரே ஒரு பாதையில், மத உரிமைக் கான ஜனநாயகக் கோரிக்கை உள்ளடக்கிய மதத்துக்கு எதிரான போரலை கோர வேண்டும்.

இதனைவிடத்து இது முஸ்லீம் தீர்வுக் கோரிக்கை எனக் கோரின முஸ்லீம் மக்களை ஓடக்கூம் இந்து மத இந்தி தீர்வுத்துக்கு சேவை செய்வதாகும். ஏன் எனின் முஸ்லீம் இந்தி தீர்வும் என்ற ஒன்று கிடையாது. ஏன் எனின் அது ஒரு அரசனை இந்தி அளவில் அமைக்க முடியாது.

இலங்கையின் முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனை இதில் இருந்து தளிவாக வறேபட்டள்ளது. இலங்கையில் பலவறே பகூதியில் வாழும் முஸ்லீம் மக்கள் இந்தியாவின் நிலையில் உள்ளது போல் மதச் சிறுபான்மையினராக உள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் சிறிந்து வாழும் ஒரு நிலத் தொடரலைக் கொண்டுவந்து உள்ள பகூதிகளில் உள்ள முஸ்லீம் மக்கள் காஸ்மீருக்கு ஒப்பான வகையில் சில பண்பில் வறேபட்டாக் கொண்ட சிறுபான்மை தீர்வு இனத்தவர்.

முஸ்லீம் என்ற அடையாளக் குறிப்பு பெரும்பான்மை பிரிவால் பெயரளவில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டதே ஒழிய அது இனமல்ல என மறுக்க எடக்கூம் ஒரு எடக்கோள் அல்ல. மலையக மக்கள் என அவர்களை மலையில் வாழ்வதால் அடையாளப்படுத்தியது போன்று, முஸ்லீம் மக்கள் என மதத்தால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட இனப் பிரிவுகளே. இவர்கள் வளரும் தீர்வு இனமாக நாம் கண்டுவள வேண்டும்.

அதனைவிடத்து மதச் சிறுபான்மை எனவோ, மதத்துக்கு வக்காலத்து வாங்குவதோ என மறுதலிக்கூம் எக்கோட்பாடும் ஆதிக் கவாதிகளின் கற்றைகளே விக் கூ உள்ளாக் காத வரையறையே. இலங்கையில் வாழும் பெரும்பகூதி முஸ்லீம் மக்கள் தமக்கான ஒரு நிலத் தொடரலைக் கொண்டுவாழும் ஒரு பிரிவாக நாம் அடையாளப்படுத்துவது ஒரு முக்கியமான

விடையமாகும்.

உலகளவில் உள்ள யுத்த எதிர்ப்பு வாதம் அடிப்படையில் யுத்தர்களின் ஆதிக்கத்துக்கு எதிரானதாக உள்ளது. இந்தியாவில் பார்ப்பனர்கள் எல்லாத்துறையிலும் ஆதிக்கத்தை எப்பிக் கொண்டுள்ளனர், அதேபோன்று யுத்தர்கள் மேற்கு நாடுகளில் ஆதிக்கத்தை கொண்டு இருந்தனர், இருக்கின்றனர்.

இதற்கு எதிரான போராட்டம் திசைதிருப்பப்பட்டு பாசிசத் தசையமாக மாறிய போது ஓட்டு மொத்த யுத்தர்களை கொண்டு விடுதல் தொடங்குகின்றது. பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டம் எனின் ஆதிக்கத்தை தகர்த்துப் பரந்துபட்ட மக்களிடம் ஆதிக்கத்தைக் கொடுத்தல் என்றளவில் இருக்கும். பார்ப்பனியத்துக்கு எதிரான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போர் அவர்களின் ஆதிக்கத்தை தகர்த்தல் என்ற அடிப்படையைக் கொண்டு உள்ளது. மாறாக இதை பாட்டாளி அல்லாத பிரிவு எடுப்பின் அது பாசிசமாக பார்ப்பனியப் பிரிவைக் கொண்டுள்ளதில் (நாசிகளைப் போல) முடியும்.

அடுத்து யுத்தர்களைப் போல பார்ப்பனியமும் இந்தியாவில் ஒரு தசையத்தைக் கோரின (நாம் இங்கு சாதியைக் குறிப்பிடவில்லை மாறாக பொருளாதார ஆதிக்கத்தையே குறிப்பிடுகின்றோம்) அ.மார்க்ஸ் உள்ளிட்ட கம்யூனிஸ்ட் முண்டியலிசத்து அங்கீகரித்து அதை தசையப் பிரகடனம் செய்யத் தயங்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு என நிலத்தொடர் எதுவும் கிடையாது. ஆனால் தனித்துவமான பண்பாடு, மொழி, மதம், என்பன உள்ளன. இது போல யுத்தர்களுக்கு இருந்தது. ஒப்பீட்டளவில் இவர்கள் தனித்துவத்தைக் கோரின அது மதத்தின் ஊடாக தமது பொருளாதார ஆதிக்கத்தை தக்கவைக்கவே ஒழிய வேறு ஒன்று மல்ல.

ஒரு தசை உருவாக வேண்டின் ஒரு நிலத்தொடர் அவசியம். நிலத்தொடர் இல்லாத அரசு இருக்கவே முடியாது. அப்படி இருப்பதாகக் கருவது கற்பனையான கருத்து மாதல் வாதம் மட்டுமின்றி கற்பிதமானது. உண்மையான தசைகளின் தசையப் போராட்டத்தை, அதன் அடிப்படையிலான குணம் சத்தைக் குலத்தை சித்தித்து, அலாந்து போகும் கோட்பாட்டைக் கொடுத்து, அத்தசையப் போராட்டத்தை அடிப்படையிலேயே அழித்து விடுவதாகும்.